

kommer til konkrete sager – de fem sager, som bl.a. hr. Ove Fich nævnte tidligere – så er det det indre marked, der bestemmer? Og der kommer flere sager. Jeg vil lige for en ordens skyld nævne, at det bl.a. er sådan, at vi har en idé om at forsøge på at gå ind og lave en lov om lægemiddelforsikring.

Tror fru Charlotte Antonsen, at vi kan gøre det, hvis det er sådan, at det alene bliver et spørgsmål om, at vi skal lade det indre marked bestemme? Tror fru Charlotte Antonsen ikke, at der vil komme nogle problemer, hvor man f.eks. fra EU's side vil sige, at det strider mod det indre marked, eller at man – selv om vi gjorde det som en rent dansk foranstaltning – så ville sige, jamen det må vi heller ikke gøre?

(Kort bemærkning).

**Steen Gade (SF):**

Nu kan man jo somme tider spørge om mere, end man kan få svar på, men jeg forsøger en sidste gang.

Fru Charlotte Antonsen svarede jo ikke på mit spørgsmål om, hvad den tredje pind betyder. Fru Charlotte Antonsen svarede, at den betyder, at man går ind for høje minimumsbestemmelser. Men *det* står rent faktisk i den fjerde pind.

Den tredje pind handler om, hvordan man – når man har totalharmoniseringen – håndterer det problem, at det kan gå ud over det nationale beskyttelsesniveau. Det er, hvad den tredje pind handler om. Og dér siger fru Charlotte Antonsen, at det overhovedet ikke handler om miljøgarantier. Nu prøver jeg en sidste gang, så skal jeg lade være at belejre fru Charlotte Antonsen mere, men kunne man få en forklaring på, hvad Venstres fortolkning er af den tredje pind?

Hr. Ove Fichs fortolkning har vi hørt. Den er ret vidtgående. Det er heller ikke det, der står i dagsordenen, men den er ret vidtgående. Men fru Charlotte Antonsen har jo altså overtrumfet alt ved at sige, at der ingenting står om miljøgarantier overhovedet i den her dagsorden.

(Kort bemærkning).

**Charlotte Antonsen (V):**

Til hr. Gade: Der står intet nyt om miljøgarantien i den tredje pind i forslaget, men det er da rigtigt, at man kan benytte miljøgarantien i sin nuværende form til at håndhæve et højt beskyttelsesniveau, hvis man ellers på grund af et totalt harmoniseringsdirektiv var blevet tvunget til at sænke det. Det er det, vi har gjort i PCB-

sagen, hvor Venstre i øvrigt hele vejen igennem har støttet regeringens linje.

Til hr. Bruno Jerup vil jeg sige – det kan jo så også være et svar til hr. Ove Fich fra en tidligere runde – at Venstre faktisk har støttet de forskellige danske sager, der har været i EU. Nu har hr. Bruno Jerup ikke siddet så længe i Folketinget, men hvis hr. Bruno Jerup havde gjort det, så ville hr. Bruno Jerup vide, at Venstre faktisk har støttet regeringen og støttet de danske synspunkter i de sager, hvor Danmark ønskede at løfte miljøet i EU.

Så der er på disse områder masser af konkrete sager, hvor vi faktisk – som hr. Ove Fich efterlyste – har været i front i Europaudvalget og i det tidligere Markedsudvalg.

**Henriette Kjær (KF):**

Miljøet har en høj prioritet i Det Konservative Folkeparti. Vi vil derfor nøje følge udviklingen af EU-lovgivningen på miljø- og sundhedsområdet og via vores Europaparlamentarikere samt den indflydelse, vi har i Europaudvalget, forsøge at påvirke miljø- og sundhedspolitikken i positiv retning. I Det Konservative Folkeparti er vi derfor glade for Maastricht-Traktaten, for med den skete der en ikke uvæsentlig styrkelse af miljøpolitikken, idet miljøhensynet blev inddraget i EU's formålsparagraf, og det blev et klart mål for EU at være med til at løse regionale og internationale miljøproblemer på internationalt plan.

Der er ingen tvivl om, at miljøpolitikken og miljøgarantien er af stor værdi. Der er heller ingen tvivl om, at der i den danske befolkning er et stærkt ønske om, at man i det europæiske samarbejde skal arbejde aktivt for at forbedre miljøet. Og vi synes faktisk, at man miljøpolitisk opnår de bedste resultater, når initiativerne fra de enkelte medlemslande gennemføres internationalt.

I Det Konservative Folkeparti har vi et klart ønske – vi har i øvrigt mange ønsker – om, at miljøgarantien styrkes, så der bliver mulighed for nye, højere miljøstandarder, hvis et land ønsker det. Det skal ikke være sådan, at kun allerede eksisterende standarder kan fastholdes. Der skal være mulighed for at højne de miljøstandarder, man har i sit land. Men det er vigtigt, at landene ikke anvender højere miljøstandarder på miljø- og arbejdsmiljøområdet, som er konkurrenceforvridende. Her må vi finde en ordning, der gør det muligt at afvise miljøforanstaltninger, der er indført af åbenlyst protektionistiske årsager.